

MANIFEST DEL COL·LECTIU DE DONES EN L'ESGLÉSIA EN AQUEST 8 DE MARÇ DE 2015

Aquest març a la seu de les Nacions Unides se celebra la 59 Sessió de la Comissió de l'Estatut de la Dona i hi volen revisar la Declaració i la Plataforma d'Acció que van sortir de la Quarta Conferència Mundial sobre la Dona que va tenir lloc a Pequín el 1995.

Malgrat que no s'ha fet cap més Conferència Mundial fins avui, cada cinc anys s'ha commemorat (Pequín+5, Pequín+10, Pequín+15), i aquest any pensen celebrar el Pequín+20 durant la 59 Sessió esmentada.

Moltes de les dones que vam assistir a la Quarta Conferència Mundial ens preguntem per què no s'ha convocat cap més Conferència:

- Per qüestions econòmiques?
- Perquè cap país s'ha ofert per organitzar-la?
- Perquè Nacions Unides no ho ha cregut convenient?
- Perquè a Pequín 1995, els mandatariis mundials, la major part homes, van constatar que l'empenta i la capacitat de les dones els podien arribar a desplaçar, amb el temps, del seu poder?

Encara que, de fet, Nacions Unides, un instrument mundial format per 193 països, no té poder executiu de les seves pròpies resolucions. El seu poder és només ètic o moral.

Els països amb més pes, però, a les Nacions Unides són aquells que, amb els seus diners, ajuden al seu manteniment: EUA, Japó... Caldria veure el pressupost de tots i cadascun dels seus Departaments per valorar qui té més força a l'hora de decidir.

Néixer dona a segons quins països del món és una autèntica desgràcia per a elles, i des de Nacions Unides només poden fer pujar els colors a la cara als representants d'aquests països quan algú els denuncia o quan presenten els seus informes que no concorden amb la realitat.

El Vaticà, que té un estatus especial a les Nacions Unides, quan es va redactar la Plataforma de Pequín, document consensuat per tots els països que hi van assistir, va tenir algunes reserves, juntament amb l'Iran, sobre la reproducció humana.

Nosaltres, com a Col·lectiu de Dones en l'Església per la Paritat, sensibles a la problemàtica i a les situacions que viuen avui una majoria de persones en el nostre país, especialment dones d'aquí i d'arreu, volem implicar-nos, com ho hem anat fent al llarg dels nostres anys d'existència, en la seva solució o millora, dins les nostres possibilitats.

A casa nostra, són majoritàriament les dones qui pateixen l'atur, no només d'elles sinó de tota la seva família en molts casos. Aquesta situació provoca, sovint, l'agonia de veure i patir un desnonament per la impossibilitat de pagar la hipoteca i quedar-se sense habitatge. Aquesta pèrdua de drets fonamentals va minvant l'estat del benestar.

Un altre dels problemes greus és el que pateixen les dones grans. La fragilitat de la seva salut, la soledat i veure com es van reduint els mitjans per viure suposen per a elles una feixuga càrrega en veure's abocades a situacions límits, ja que, a més, actualment, n'hi ha moltes que estan ajudant l'economia de les seves famílies amb la seva pensió.

Per això el nostre Col·lectiu està relacionat amb moltes organitzacions religioses i civils que treballen per uns objectius similars sobre el terreny. Ens sentim ben agermanades amb totes aquestes dones com també amb aquelles que en els seus països lluiten per un canvi en profunditat per superar situacions injustes.

Per a totes elles el nostre record i la nostra pregària. En aquest 8 de març de 2015, demanem a la Ruah/Esperit que ens ensenyi els camins que hem de seguir per alliberar-nos i aconseguir que un dia, no gaire llunyà, homes i dones de tot el món visquem en paritat en unes societats on els Drets Humans siguin respectats i s'arribi a un repartiment més just de la riquesa que entre tots generem. Que les diferents religions avancin acceptant en el seu sí aquests Drets per anar construint la comunitat d'iguals que ens proposa l'Evangelí.

PER LA SALUT I EL BENESTAR DE LES DONES,
PER LA SALUT DE LES NOSTRES DEMOCRÀCIES,
VISCA EL 8 DE MARÇ INTERNACIONAL!